

*Veronika Dintinjana*

## Jutro

Non sarà necessario lasciare il letto.  
Solo l'alba entrerà nella stanza vuota.  
*Il paradiso sui tetti, C. Pavese*

dovolj zgodaj  
da prehitiš nočne čuvaje, ki na zadnjem obhodu  
kadijo prvo današnjo cigareto

pripelje se s smetarskimi tovornjaki,  
v njihovem objemu zapojejo kante  
svoje črepinjaste speve

na postaji slišiš prvi avtobus,  
bremze zaribajo kolesa v mrzel asfalt,  
cilindri motorja ugasnejo z glasnim prdcem

čez dve uri bo izza visokih smrek  
pred psihiatrično kliniko vzšlo sonce,  
tako na preži, se kdaj vprašaš,

zakaj se jutra v pesmih nikoli ne spuščajo  
kakor noč, in kostanji vedno cvetijo,  
vedno divji, vedno z vetrom v vejah

zalezujva ga iz postelje

*... et ades sera l'alba*

zavit kakor papirus v rjuho,  
odmaknjen v svoj svet, me skušaj,  
da prelomim vosek sna in te odvijem,  
s prsti preletim zapis skrivnosti, poiščem  
imena kraljev v kartušah,  
in zlagoma preberem tvoje misli

brez samoglasnikov, ki jih dodava skupaj,  
mi ne bi uspelo

*sul campo del mare*

oditi zgodaj  
dokler je svetloba mehka  
in se prah oklepa vodoravnic sobe  
dokler diha stena skozi usta senc  
in pije hlad jutra  
dokler se ne odpre na stežaj  
v okno in poleti  
v beli strop dneva

med dotikom in prijemom  
pestjo in popkom  
roso in sveto vodo  
med hrepenenjem in poželenjem  
nežno krhki  
siloviti  
darovani  
nesmrtni  
bežni  
sloki  
vpeti  
med vdihom in izdihom  
blagodejno  
neprisotni

Potonike so napolnile mojo sobo  
z vonjem gozda ob cesti in začetkom poletja,  
z makadamsko potjo do hiše, kjer so rasle  
pod oknom, nekaj korakov od vhoda,  
blizu oparjenih kopriv v vedru za zalivanje  
ob vrtni potki, obdani z gredico vrtnic,  
vzgojenih iz potaknjencev podarjenih  
cvetov, skrbno pripravljenih na nove korenine,  
zemljo je zrahljala popoldanska ploha,  
poljske trave onstran ograje so se bližale višini za košnjo,  
vrane so čakale v daljavi na pozno kosilo,  
muček je spal na varnem v bližini hiše,  
v hiši je v čajnem kotličku zavrela voda,

potonike so napolnile mojo sobo s svojim vonjem.

Vztrajal je cel teden  
in me vračal k tebi.